

Es tevis dēļ iztērēju pašus labākos savas dzīves gadus!

Date: 22 maijs, 2023 | **Author:** Kristīne Om Shanti

Kas patiesībā dzīvo aiz šāda apgalvojuma? – milzīgs aizvainojums, dusmas, agresija, izmisums un vilšanās partnerī.

Patiesībā tā ir vilšanās sevī un arī dusmas uz sevi.

Ja mēs vēl dziļāk ieskatamies šajā apgalvojumā, tad šādu sievietes apgalvojumu vēl varētu tulkot tā:

- es pārlika uz tevi gaidas, ka tu nodrošināsi man laimīgu un piepildītu dzīvi..bet tu mani pievīli.
- es stipri pieķēros tev, gribēju padarīt sevi atkarīgu no tevis un tevi atkarīgu no manis, lai tu nespētu bez manis dzīvot .
- es kontrolēju tevi, neuzticējos, jo manī dzīvo milzīgas pamestības bailes.
- es pārliku atbildību par sevi un savu dzīvi tavās rokās. Un vainoju tevi par to, ka to neizdarīji.
- es visu dzīvi centos tev pierādīt, ka esmu pelnījusi tavu uzmanību, mīlestību, rūpes. Tu nenovērtēji manus centienus
- man ir katastrofālas bailes būt vienai ar sevi, es aizpildīja savu vientulību ar tevi un centos aizpildīt visas tev svarīgās jomas ar sevi.
- es nepazīstu sevi, jo visu dzīvi dzīvoju caur tavām vajadzībām, velmēm, sapņiem, caur tavu laiku, taviem draugiem, darbu...man nav nekā, kas būtu tikai mans.
- es māku piederēt, protu pelnīt mīlestību, protu izlikties un ļoti ļoti daudz ko paciest, lai tikai mani paturētu sev blakus..
- es pastāvīgi ieguldījos visos citos – bērnos, partnerī, darbā, lai tikai nedomātu par sevi, lai nejustu sevi. Es domāju, ka tikai tā varu nopelnīt mīlestību pret sevi.

Tagad, kad bērni ir izauguši un visi no manis ir aizgājuši, manī dzīvo tikai milzīga vientulība, niknums un nepateicības sajūta.

Es jūtos pievīlta..kaut gan vilšanās iemesls esmu es pati sev.

Es nepazīstu sevi un man ir bail atzīties, ka es pati esmu atbildīga par to, kur šobrīd atrodos, jo es atteicos no sevis, savas dzīves..es.

Vilšanās, dusmas, nožēla un aizvainojums uz bijušo vīru vai vīru, ar kuru nodzīvots garš mūžs kopā man palīdz nejust dusmas pašai uz sevi.

Kāpēc sievietes nedzīvo sev?

Jo sievieti vada iekšēja vajadzība būt atkarīgai, būt piesaistītai pie kāda, piederēt kādam. Viņa nav emocionāli atdalījusies un iekšēji pieaugusi kā personība.

Tāpat, kā bērns, kurš ir cieši pieķēries savai mātei un ir pilnībā atkarīgs no viņas, sieviete nav spējusi pieaugt sevī un tādu pašu simboozo jeb atkarību izveido ar partneri un bērniem.

Viņa nav spējusi kļūt neatkarīga, pastāvīga, brīva.

Dēļ neirotikas atkarības viņa patiesībā izmanto visus, kam ir pieķērusies.

Nedod Dievs, viņas izredzētais atļaujas neattaisnot cerības vai aiziet. Visa viņas pasaule sabrūk.

Kad savas pasaules sievietei nav un pašai sevis nav, tad sieviete ir kā nams bez pamatiem..

Bez vīrieša, bez bērnuem, bez šīs neirotiski ciešās saiknes ar kādu un atkarības viņa nespēj eksistēt.

Emocionālā atkarība no partnera, savu bērnu terorizēšana, kontrolēšana, apsēstība ar bērniem, vīru, atkarība no darba utt. – līdz galam neizieta separācija ar mammu.. Es mēģinu just savu vērtīgumu caur citiem cilvēkiem – vīrs, bērni, arī vecāki.

- es gribēju, lai tu (mans vīrs) iedod visu to, ko nesaņēmu no savas mammas – mīlestību, rūpes, pieņemšanu, atzinību. Es izmantoju tevi, lai aizpildītu savus iekšējos trūkumus. Taču, lai cik smagi es centos, lai cik rūpīgi es mēģināju visiem pierādīt, cik laba un neaizstājama esmu, lai cik rūpīgi centos nomanipulēt ar visiem un nokontrolēt visus, neviena no stratēģijām nenostrādāja.

Vienīgais cilvēks, ar kuru man neizveidojās attiecības, biju es pati sev. Tad kā ar mani kāds var uzbūvēt attiecības.

Es aizslēpu centību zem mīlestības maskas... un pretim sagaidīju apkārtējo akceptēšanu. Jo pati sevi neacceptēju, nemīlēju, nepieņēmu, neredzēju, nejutu.